

UKRAJNA

Ukrajna egy több nemzetiségű, több vallású, több műveltségű több történelmi tákolmány. Előbb utóbb szét fog esni. Már csak azért is, mert a világhatalom szemet vetett rá, mint előretölt ostrom palánk az újjáébredő orosz hatalom ellen. Így ütköző állammá "lépett elő", amely jelleg magával hozza a megsemmisülés vagy súlyos vér és anyagi áldozat garanciáját.

Ami az etnikumokat illeti, furcsa dolgok adódnak Ukrajna területén. A Donyec körzetben ugyan lakik vagy 10-12 millió, oroszul beszélő személy. Ezeknek egy része ukránnak vallja magát és szeretne Ukrajnában lakni. Az oroszok persze szívesen visszahanyatlanának az orosz medve szőrös kebelére. A már visszafoglalt Krím területén is hasonló a helyzet, de ott még más etnikum is van, a tatárok. Kijev is érdekes település. Ukránok lakják ugyan, de azoknak nagy része oroszul beszél. Vajon hogyan szavaznának? Ugyanilyen Odessza lakossági összetétele is.

A világháború második felvonása után a "felszabadított és győztes" lengyelektől lekanyarítottak egy szép darabot, lengyel és ukrán lakossággal. Igen ám, de ezek az ukránok az osztrák kultúrában nevelkedtek s javarészüket nem is ortodoxvallású. Szívesen hátat fordítanak Kijevnek, a lengyelekről nem is szólva. Kárpátalja ügye kivételes. Ott elsősorban ruszinok laknak, akiket egyszerűen ukránoknak soroltak be a szovjet időkben. Ott vannak ma is. Az öregebbek még vagy emlékeznek a magyar időkre vagy apáiktól, nagyapáiktól tudják, semmi bajunk nem volt velünk. Történelmileg mindig a magyarok mellett voltak, s Rákóczitól kiérdemelték a "Gens fidelissima" nevet. Ma is jól tudják, a magyar oldalon sokkal jobb soruk volna, mint ma az ukránok alatt. Vannak ott még betelepített oroszok és egyéb népek, de nem hinném, tiltakoznának a Magyarországhoz csatolás ellen. Hiszen az oroszok is elnyomott kisebbségnek számítanak Ukrajnában. Persze akadnak még románok, akik szintén szívügyüknek tartanak a "Romania Mare"-hoz való csatolásukat

Világviszonylatban kicsi a számuk, de a közel kétszázézes magyarorszag egy tömbben él a trianoni magyar gúnyhatár mentén. Minden vágyuk a visszatérés a magyar zászló alá. Állítólag már kétszer felajánlották a magyar kormányoknak, hogy szívesen visszaadják nekünk Kárpátalját, de erre semmiféle bizonyítékot nem láttam. Különben is, nem hiszem, hogy valaha is lett volna olyan magyar vezető, aki ezt vissza merte volna utasítani.

Mindent szépen, békésen meg lehetne oldani, népszavazással eldöntött kisebbségi autonómiákkal. De ki akar békét? Valószínűleg mindenki, a NATO kivételével. Ki van a NATO mögött? Az a konglomerátum, amely **Obamát** igyekszik dróton rángatni, meglepően sikeresen.

Azzal kezdték, hogy mesterségesen megrendezett, idegen fegyveresek felhasználásával kirúgták a demokratikusan megválasztott kormányt és a zsoldjukba szegődött szélsőjobbos terroristákkal egy új választást rendeztek. A megfelelő eredményről persze ugyanők gondoskodtak. A szélsőjobboldali, magyarán náci tagságú új kormánynak első dolga volt a kisebbségi nyelvtörvényt eltörölni.

Most pedig elvárják tőlünk az oroszok ellen qasi háborúban való részvételt. Mondanom sem kell ez alapvetően ellenkezik érdekeinkkel. Ugyancsak csatlakoznunk kellett az oroszok

ellen megtorló - egyelőre – gazdasági háborúhoz, amelynek megint csak mi leszünk a vesztesei. Igen nagy szükség volna, hogy a környező államok a sarkukra állva, kerek-perec megmondanák a világkormány végrehajtó szerveinek, hogy nekünk a magunk érdekeit kell néznünk, nem pedig mások aljas harácsolását segítenünk. Nem csak Németország, de mi, és az ukránok sem akarnak megfagyni a télen, ha az oroszok, megtorlásként elzárják a gázcsapot.

Ha ezek a farizeusok a Helsink Deklarációra hivatkoznánk, amely kimondja a határok megváltoztathatatlanágát, nyugodtam hivatkozhatunk Jugoszlávia esetére, amellyel egy örökérvényű példát teremtettek. Ha még az sem elég, hivatkozhatunk a nemzetközi jog megfogalmazójának, **Grotiusnak a véleményére, amely szerint minden kisebbségnek joga van az autonómiához, az önálló állam alakításához és/vagy az anyaországához való csatlakozáshoz. Minden más megoldás csak a fegyveres erőszakra alapulhat!** Tehát a mi érdekünk Ukrajna szétesése lenne, vagy legalább Kárpátalja önállósága, autonómiája, vagy a magyarlakta területek visszakerülése. Amire most kényszerültünk az homlokegyenesen az érdekeink ellen van.

Ami az amerikaiakat illeti, nem árt meghallgatni egy amerikai, elsővonalbeli politika-történész, Prof. John J. Mearsheimer véleményét. A "Foreign Affairs"-ben megjelent cikkében ezt írja: *„Az Egyesült Államok és az európai szövetségesei viselik a crisis felelősségét. A baj gyökere a NATO bővítése, a nagy stratégia központi eleme, Ukrajna kimozdítása az orosz orbitból és nyugatba való beépítése.”*

A "reálpolitika" kényszerében Orbán Viktor is beállt a "nyugati" sorba, jól tudván, ez a krízis úgy kellett nekünk, mint ablakos tótnak a hanyattesés. Erre is csak ráfizethetünk. Ha minden a szokás szerint megy, megint csak mi leszünk az "utolsó csatlós".

Netán valaki Amerika ellenesnek tartana, téved! Tudom, az USA nélkül vagy német Gau lennénk vagy örökre elnyelt volna minket is a Szovjet Gulág. Mivel a legjobb barátomnak vagy gyermekemnek is megmondom a véleményem, ha szerintem marhaságot csinál, jogom van Obamara is rámordulni. Amerika attól még nem lesz az ellenségem.

Magyaródy Szabolcs

2014, szept. 7

Mearsheim cikk itt található:

<http://www.foreignaffairs.com/articles/141769/john-j-mearsheimer/why-the-ukraine-crisis-is-the-west-fault>

Idézet:

„the United States and its European allies share most of the responsibility for the crisis. The taproot of the trouble is NATO enlargement, the central element of a larger strategy to move Ukraine out of Russia’s orbit and integrate it into the West.”